

การศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การฆ่าตัวตายของประชาชน เขตสุขภาพที่ 2 Factors Influencing Suicide A Case Study at Health Area 2.

โฆสิต กัลยา, สม, กรรณิการ์ หนูสอน,วทม,
หยกฟ้า เฟ็งเลีย, พย.ม, สุขเสริม ทิพย์ปัญญา, สม.
ศูนย์สุขภาพจิตที่ 2

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยชักนำ ปัจจัยกระตุ้น และลักษณะส่วนบุคคลที่นำไปสู่การฆ่าตัวตาย

วัตถุประสงค์และวิธีการ เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จ จำนวน 207 คน ในปี 2555 - 2559 ญาติ แกนนำชุมชน จำนวน 73 คน ดำเนินการในเดือน มกราคม – กันยายน 2561 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ รายงาน 506S แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลญาติและผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จ แบบสอบสวนการฆ่าตัวตาย (Psychology Autopsy) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสาเหตุการฆ่าตัวตาย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) และสถิติวิเคราะห์ถดถอยลอจิสติกส์ ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 40-59 ปี สถานภาพสมรสคู่ อาชีพเกษตรกร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการฆ่าตัวตายสำเร็จ เพศชายฆ่าตัวตายมากกว่าเพศหญิง 4.60 เท่า (95% CI = 3.30 - 6.41) ปัจจัยชักนำ ได้แก่ มีสมาชิกในครอบครัวฆ่าตัวตายมาก่อนและเจ็บป่วยทางจิตเวช ปัจจัยเสี่ยงป่วยเป็นโรคจิต ความดันโลหิตสูง ติดสุรา เสพยาเสพติดหรือมีประวัติในการเสพ และภาวะซึมเศร้า ปัจจัยกระตุ้น คือ น้อยใจ ถูกดูต่ำ ถูกตำหนิ ขัดแย้งกับครอบครัว ทะเลาะกับคนใกล้ชิด ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ขอบตึ่มสุรา พุน้อย ไม่ปรึกษาใครเมื่อมีปัญหา ไม่เข้าสังคม จริงจังกับการดำเนินชีวิต คิดมาก ครอบครัวล้มเหลวในวัยเด็ก ชีวิตคู่ล้มเหลว ป่วยเรื้อรังทางกายที่ทุกข์ทรมาน ป่วยโรคจิตเวชที่เข้าไม่ถึงบริการ

สรุป ผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จล้วนมีปัจจัยร่วมหลายอย่าง การแก้ไขปัญหาคงต้องใช้วิธีการหลากหลาย แบบบูรณาการที่ครอบคลุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องและควรสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังในกลุ่มเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในระดับชุมชน

คำสำคัญ ปัจจัยที่นำไปสู่การฆ่าตัวตาย